

9. ปัพพโตปมคณา

-ส.ต.15/415/148

ยะถาปี เสดธา วิปฺลา   นะกัง อาหังจะ ปัพพะคา
 ฆมันตา อนุปริยยุง   นิปโปถนตา จะตฺถทิสฺสา
 ภูเขทังหลาย แล้วด้วยหิน อันไพบุลย์ สูงจคทา กลิ้งบคสค์ว์มา
 โดยรอบทัง 4 ทิส แม้งันโค

เอวัง ชรา จะ มัจจุ จะ   อธิวัตตันติ ปาณิน
 ความแก่ ความตาย ย่อมครอบงำสค์ว์ทังหลาย ฉนนั้น

ขัตติเย พราหฺมะเณ เวสเส   สฺสทเท จันฑาละปุกฺกุเส
 เป็นกษัตริย์ก็คาม เป็นพราหมณ์ก็คาม เป็นพลเมืองก็คาม
 เป็นไพร่ก็คาม หรือเป็นคนครึ่งชาติก็คาม เป็นกฺฤลิเทพยาก็คาม

นะ กิณฺฐิ ปริวัชเชติ   สัพพะเมวาภิมาทฺทติ
 มิไค้เว้นสิ่งอะไร ๆ ไว้ ย่อมครอบงำสค์ว์ทังปวงที่เสียว

นะ ศักถะ ทัคฺถินัง ภูมि   นะ ระถานัง นะ ปัตติยา
 ภูมิแห่งซ้างทังหลาย ย่อมไม่มีในชราและมรณะนั้น ภูมิแห่งรถทังหลาย
 (หรือ) แห่งพลเดินเท้า (ก็) ย่อมไม่มี

นะ จาปี มันตะยฺยุทเธนะ   สักกา เรตฺตง ฐะเนนะ वा
 อนึ่ง อันใคร ๆ ไม่อาจเพื่อจะชนะชราและมรณะนั้น ด้วยการสู้รบ ด้วยเวทมนต์ หรือด้วยทรัพย์

ตัสมา หิ บัณฺฑิโค โปโส   สัมปัสตัง อักถะมัตตะโน
 เหตุนี้แหละ ผู้เป็นบัณฑิต' เมื่อเห็นประโยชน์ของคน

พุทธ ัมเม จะ สังเม จะ

ธีโร สัทธัง นิเวสเย

ผู้มีปัญญา ควรจะปลูกความเชื่อในพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์

โย ัมมะจารี กายนะ

วาจาเย อูทะ เจตะธา

ผู้ใด เป็นผู้ประพฤติธรรมด้วยกาย ด้วยวาจา หรือด้วยใจ

อิธวะ นัง ปะสังขัตติ

เปจจะ ตักเค ปะโมทะติ.

บัณฑิตทั้งหลาย ย่อมสรรเสริญผู้นั้น ในโลกนี้เทียว ผู้นั้นละโลกนี้ไปแล้ว

ย่อมบันเทิงในสวรรค์.

10. ัมมนิยามสูตร

~ธง.ลค. 20/576/368

เอวัง เม สุตัง,

อันข้าพเจ้า(พระอานนทเถระ)

ได้สดับมาแล้วอย่างนี้

เอกัง สะมะยัง ณะกะวา,

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้า

สาวัตถียัง วิหะระติ,

เสด็จประทับอยู่ที่เชตะวันวิหาร

เชตะวะเน อนาถะปิณฑิกัสสะ

อารามของอนาถปิณฑิกเศรษฐี

อาราม.

ใกล้เมืองสาวัตถี

คัตถะ โข ณะกะวา ภิกขุ

ในกาลนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้า

อามันเตสิ ' ภิกขโว ' ตี.

ตรัสเรียกพระภิกษุทั้งหลายว่า อุกร

ภิกษุทั้งหลาย คัจฉินแล้ว

' ณะทันเต ' ตี เต ภิกขุ

พระภิกษุเหล่านั้น จึงทูลรับพระพุทธพจน์

ณะกะวะโค ปัจจัตโตตฺตง.

ของพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า

พระพุทธเจ้าข้า คัจฉิน

ณะกะวา เอตะทะโวจะ:

พระผู้มีพระภาคเจ้า จึงได้ตรัส

อุปปาทา วา ภิกขะเว ตะถาคะตานัง
อะนุปปาทา วา ตะถาคะตานัง,

ฐิตา วะ ตา ธาตุ ฐัมมัฏฐิตะคา
ฐัมมะนิยามะตา,

ธัพเพ ธังขารา อะนิจจา' ติ. ตัง
ตะถาคะโต อะภิสัมพุทธะคะติ อะภิสะเมติ,

อะภิสัมพุทธะคะติว่า อะภิสะเมคะติว่า
อาจิกขะคะติ เทเสติ,
ปัญญะปะติ ปัญญะปะติ
วิวะระคะติ วิกะระคะติ
อุตคานีกะโรคะติ,
ธัพเพ ธังขารา อะนิจจา' ติ.

อุปปาทา วา ภิกขะเว ตะถาคะตานัง
อะนุปปาทา วา ตะถาคะตานัง,
ฐิตา วะ ตา ธาตุ ฐัมมัฏฐิตะคา
ฐัมมะนิยามะตา,

ธัพเพ ธังขารา ทุกขา' ติ.
ตัง ตะถาคะโต อะภิสัมพุทธะคะติ

อุก่อนภิกขุทั้งหลาย เพราะตถาคค
อุบัตติขึ้นก็ตาม ไม่อุบัตติขึ้นก็ตาม

ธาคุนั้น คือความตั้งอยู่ตามธรรมคา
ความเป็นไปตามธรรมคา ก็คงตั้งอยู่
อย่างนั้นเอง

ตถาคคครู้ บรรลุธาคุนั้นว่า
สังขารทั้งปวงไม่เที่ยง

ครั้นเมื่อครู้ บรรลุธาคุนั้น แล้ว
จึงบอก แสลง
บัญญัติ แคงคัง
เปลี่ยจําแนก
ทำให้เข้าใจง่ายว่า
สังขารทั้งปวงไม่เที่ยง

อุก่อนภิกขุทั้งหลาย เพราะตถาคค
อุบัตติขึ้นก็ตาม ไม่อุบัตติขึ้นก็ตาม
ธาคุนั้น คือความตั้งอยู่ตามธรรมคา
ความเป็นไปตามธรรมคา ก็คงตั้งอยู่
อย่างนั้นเอง

ตถาคคครู้ บรรลุธาคุนั้นว่า
สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์

อาจิกษะติ เทเสติ,
 ปัญฺญะเปติ ปฏฺฐะเปติ
 วิวะระติ วิกะระติ
 อุตตานีกะโรติ,
 ตัพเพ ตังขารา ทุกขา' ตี.

อูปปาทา วา ภิกษะเว ตะถาคะตานัง
 อะนูปปาทา วา ตะถาคะตานัง,
 ฐิตา วะ ธา ธาตุ ฐัมมัญฺฐิตะธา
 ฐัมมะนิยามะธา,

ตัพเพ ฐัมมา อะนัตตา' ตี ตัง
 ตะถาคะโต อะภิสัมพุทฺธะติ อะภิสะเมติ,

อะภิสัมพุทฺธิตฺว่า อะภิสะเมตฺว่า
 อาจิกษะติ เทเสติ,
 ปัญฺญะเปติ ปฏฺฐะเปติ
 วิวะระติ วิกะระติ
 อุตตานีกะโรติ,
 ตัพเพ ฐัมมา อะนัตตา' ตี.
 อิทะมะโวจะ ภะคะวา,

อັตตะมะนา เต ภิกขุ
 ภะคะวะโต ปาธิตัง,

จึงบอก แสดง
 ปัญฺญิตี แดงคั้ง
 เป็ลเศย จ่าแนก
 ทำให้เข้าใจง่ายว่า
 สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เพราะฉลาด
 ดูบัตินั้นก็ตาม ไม่ดูบัตินั้นก็ตาม
 ธาตุ นั้น คือความตั้งอยู่ตามธรรมดา
 ความเป็นไปตามธรรมดา ก็คงตั้งอยู่
 อย่างนั้นเอง

ฉลาดคร้๓รู้ บรรลุธาตุนั้นว่า
 ธรรมทั้งปวงเป็นอนัตตา

ครั้นเมื่อคร้๓รู้ บรรลุธาตุนั้น แล้ว

จึงบอก แสดง
 ปัญฺญิตี แดงคั้ง
 เป็ลเศย จ่าแนก
 ทำให้เข้าใจง่ายว่า
 ธรรมทั้งปวงเป็นอนัตตา.

พระผู้มีพระภาคเจ้าได้คร้๓พระพุทฺธทพจน์
 นี้จบแล้ว;

พระภิกษุทั้งหลายเหล่านั้นก็มีใจยินดี,
 พอใจในภามิคของพระผู้มีพระภาคเจ้า